

РЕШЕНИЕ

№ 175

гр. Русе , 06.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ, ПЪРВИ СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и втори юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Анета Георгиева
Членове:	Татяна Черкезова Николинка Чокоева

като разгледа докладваното от Николинка Чокоева ВъззИ.но гражданско дело № 20214500500307 по описа за 2021 година

Производството е по чл.435 и сл. от ГПК.

Образувано е по жалба на Д. Ц.. Г. по изп. дело № 2017***0400498 на ЧСИ И.. Х., рег. № *** на КЧСИ срещу насрочване на публична продажба на недвижим имот, находящ се в ***, за който жалбоподателката твърди, че представлява нейното единствено жилище и поради това е несеквестрируем. РазвИ.а подробни съображения, че имотът макар и да е с предназначение офис/ателие се ползва от нея за жилищни нужди и следва да бъде считан за жилищен. Позицията се на измененията в ЗУТ, конкретно нормите на чл. 29 и чл. 29 а ЗУТ.

Депозирано е възражение от вискателя „Б. ДСК“ АД, в което се взема становище за недопустимост, евентуално за неоснователност на жалбата по подробно изложени съображения.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди доводите, изложени в жалбата, в постъпилото писмено възражение и в мотивите на съдебния изпълнител и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Изпълнителното производство е образувано по молба на „Б. ДСК“ АД срещу Д. Ц.. Г. за парични задължения въз основа на изпълнителен лист на 30.01.2017 г. по ЧГД № 399/2017 г. на РРС и заповед за изпълнение № 254/30.01.2017 г. по чл. 417 ГПК. По искане на вискателя изпълнението е насочено срещу процесния недв. имот, находящ се *** след успешно проведен от него отменителен иск, като с влязло в сила на 29.04.2020 г. решение е обявена за относително недействително спрямо Б.та, извършената от Д. Ц.. Г. продажба на този имот на Е. Г.. Наложена е възбрана, вписана в СВ Русе на 6.11.2020 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 435, ал. 2, т. 2 ГПК длъжникът е легитимиран да обжалва насочването на изпълнението към имущество, което счита за несеквестируемо, каквото насочване се приема и насрочаната публична продан.

Според т. 1 на ТР 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС на обжалване подлежи насочването на изпълнението върху несеквестируемо имущество, а не изпълнителното действие, което нарушава (несъвместимо е с) несеквестируемостта. Насочването на изпълнението се обжалва, когато в жалбата длъжникът се позовава на несеквестируемост (пълна или частична) на запорирано или възбранено имущество за събиране на определено парично вземане. По такава жалба съдът е длъжен да се произнесе секвестируем ли е имущественият обект за събирането на предявеното вземане. Предвид това, настоящият състав намира, жалбата, въз основа на която е образувано настоящото производство, за процесуално допустима. Същата изхожда от процесуално легитимирано лице, имащо качеството длъжник по изп. дело, подадена е срещу подлежащо на контрол изпълнително действие по чл. 435, ал. 2, т. 2 ГПК – насочване на изпълнението срещу имущество, което счита за несеквестируемо и е постъпила в срока по чл. 436, ал. 1 ГПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 444, т.7 ГПК, изпълнението не може да бъде насочено по отношение жилището на длъжника, ако той и никой от членовете на семейството му, с които жи.ее заедно, нямат друго жилище, независимо от това, дали длъжникът жи.ее в него. Тук следва да се отбележи, че в случая се касае за принудително изпълнение върху имот след успешно провеждане на

конститутивен иск по чл. 135 ЗЗД, предявен от вискателя протИ. длъжницата Д. Ц. Г. и приобретателя на имота Е. Й. Г.. С влязлото в сила съдебно решение по гр. д. № 187/2017 г. на ОС Русе е обявена относителната недействителност спрямо кредиторанастоящ вискател на сделката на разпореждане с процесния имот, извършена между жалбоподателката Д.Г. и Е. Г., поради което е допустимо насочване на изпълнението върху него. Този извод следва от предназначението на Павловия иск – потестативното право на кредитора по чл. 135 ЗЗД има обезпечителен характер, доколкото обявяването на относителната недействителност цели "запазването" на имущественото право, предмет на увреждащото действие или сделка в патримониума на длъжника, а оттам и възможността кредиторът да насочи принудително изпълнение върху него и да се удовлетвори от стойността му. С уважаването на иска по чл. 135 ЗЗД и обявяване на относителна недействителност на сделката се възстановява в отношенията между кредитора и длъжника имущественото състояние на длъжника по времето на възникване на задължението, когато имуществото, предмет на разпореждането е било притежавано от него. Обявената относителна недействителност няма вещни последици, т. е. имотът - предмет на увреждащата сделка не се реституира в патримониума на длъжника. Това имущество се счита за имущество на длъжника само в отношенията му с кредитора-ищец по иска по чл. 135 ЗЗД, т. е. обявената относителната недействителност ползва само кредитора, предявил Павловия иск и само до размера на неговото вземане. За останалите кредитори на същия длъжник, както и за страните по увреждащата сделка и за третите лица, същата е действителна и те не се ползват от обявената недействителност. С оглед изложеното, се налага изводът, че единствено вискателят, провел успешно иска по чл. 135 ЗЗД, може да насочи принудително изпълнение срещу имота, предмет на увреждащата сделка и след реализиране на публичната продажба да се удовлетвори от сумата, получена от проданта до размера на своето вземане (чл. 135, ал.4 ЗЗД).

Ето защо в резултат на разпореждането, което е било обявено за относително недействително от съда по отношение на вискателя „Б. ДСК“ АД е отпаднала несеквестируемостта спрямо имота, с който длъжницата се е разпоредила във вреда на кредитора. Предвид това не е налице хипотезата на чл. 444, т.7 ГПК и длъжникът не може да протИ.опостави възражения за

несеквеструемост на имота, тъй като в следствие на сделката несеквеструемостта на този имот е отпаднала и жалбоподателят сам се е лишил от законовата защита по чл. 444 ГПК.

В съдебната практика последователно е прието, че след като длъжникът се е разпоредил със свое право, по отношение на което процесуалния закон му предоставя гаранцията по чл. 444 ГПК, то същият сам е преценил, че това право не е сред необходимите за оцеляването му, поради което не може да се ползва от тази законова защита. С успешно провеждане на иска по чл. 135 ЗЗД и "връщането" на имуществото в патримониума на длъжника се увеличава обезпечението на кредитора му (в случая настоящия взыскател), който може да насочи изпълнението спрямо върнатото благо, без длъжникът да може да протИ.опостави възражение за несеквеструемостта му. В този смисъл е практиката на ВКС (Решение № 456/26.05.2010 г. по гр. д. № 1294/2009 г. на ВКС, IV г.о.; Решение № 357/11.05.2010 г. по гр. д. № 100/2010 г. на ВКС, IV г.о. и др.). Следователно не е налице хипотезата на чл. 444, т.7 ГПК и ЧСИ законосъобразно е насочил изпълнението към процесния имот.

Предвид горното, съдът намира, че оспорените действия на ЧСИ И.ан Х. по насочване на изпълнението върху имущество на длъжницата Д.Г. – насрочена публична продан, не касаят нейно несеквеструемо имущество по смисъла на чл. 444, т.7 ГПК, същите са правилни и законосъобразни, поради което жалбата протИ. тях следва да се остави без уважение.

МотИ.иран така, Русенският окръжен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на жалба на Д. Ц.. Г. по изп. дело № 2017***0400498 на ЧСИ И.. Х., рег. № *** на КЧСИ срещу действията на ЧСИ, изразяващи се в насочване на принудителното изпълнение протИ. несеквеструемо имущество – насрочване на публична продан на недвижим имот, находящ се в ***.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____